

(N° 24.353)

1.5. Verzoeker geeft aan dit bevel geen gevolg. Luidens akte van de burgerlijke stand van de stad Gent, is verzoeker op 26 november 1983 in het huwelijk getreden met Nicole Hantson, van Belgische nationaliteit, die verklaart haar nationaliteit te willen behouden.

1.6. Op 2 maart 1984 dient verzoeker een vraag in om zich in België te mogen vestigen. Uit het dossier blijkt niet dat er op deze vraag een beslissing werd genomen.

2.1. Overwegende dat zonder verwijl uitspraak dient gedaan te worden over de vraag tot opschorting van tenuitvoerlegging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

2.2. Overwegende dat krachtens artikel 70 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 alleen terugwijzingsbesluiten en uitzettingsbesluiten voor opschorting van tenuitvoerlegging in aanmerking kunnen komen; dat de bestreden beslissing een bevel om het grondgebied te verlaten is dat op grond van artikel 7 van de vreemdelingenwet en artikel 77 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 werd gegeven; dat uit de omstandigheden van de zaak blijkt dat tegen verzoeker zodanig bevel wettelijk kon worden uitgevaardigd; dat de vraag niet ontvankelijk is.

(Verwerping).

N° 24.354**ARREST van 18 mei 1984 (VIIe Kamer)**

De HH. Depondt, kamervoorzitter, Vander Stichele en Verschooten, verslaggever, staatsraden, en Hubregtsen, auditeur (gedeeltelijk andersluidend advies)*.

RAES en consorten (M^{rs} De Bondt en Asscherickx) t/ Vlaamse Gemeenschap (de H^r Van Mulders)

I. BELANG (VEREIST OM VOOR DE RAAD VAN STATE EEN GEDING TE VOEREN) — Rangschikking volgens de hoedanigheid van de verzoeker — Eigenaar

II. MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN — Regelen van toepassing voor alle taalgebieden — Rangschikking — Beroep bij de Raad van State — Belang

De rangschikking als landschap van een perceel brengt een aantal beperkingen aan het eigendomsrecht mee. De eigenaar heeft belang om de nietigverklaring te vorderen van het rangschikkingsbesluit.

III. HANDELINGEN VAN ADMINISTRATIEVE OVERHEDEN — Geldigheid — Schending van de wet — Gezag van het gewijsde

IV. MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN — Regelen van toepassing in het Nederlandse taalgebied — Rangschikking — Procedure

Wanneer de Raad van State een voorstel tot rangschikking als landschap heeft vernietigd, schendt het besluit waarbij het landschap wordt gerangschikt zonder dat voorafgaandelijk aan de eigenaars een rechtsgeldig voorstel tot rangschikking werd betekend, artikel 1, tweede en zesde lid, van de wet van 7 augustus 1931 gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1972, evenals het gezag van het gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad van State.

* Het Auditoraat besloot tot de niet-ontvankelijkheid van de beroepen ingediend door de vijfde en de negentiende verzoekers die hun beroep hadden ingediend in naam van minderjarigen welke ondertussen meerderjarig waren geworden.

Gezien het verzoekschrift ingediend op 9 februari 1979, door advocaat B. Asscherickx, namens Jan Raes en cons., om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 17 november 1978, genomen op voordracht van de Minister van Nederlandse Cultuur en Vlaamse Aangelegenheden, houdende rangschikking als landschap, in toepassing van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, van de Meigemheide, deel «*De Cluis*» te Beersel (Alsemberg) in zoverre het de percelen betreft kadastraal bekend sectie B. n°s 54 d, 54 e, 54 f, 54 g, 54 h, 54 i, 54 k, 58 c, 58 d, 58 e, 58 g en 58 h, waarvan verzoekers onverdeelde eigenaars zijn;

.....

1. Overwegende dat de feiten zich als volgt voordoen:

1.1. Verzoekers zijn de onverdeelde eigenaars van de hogervermelde percelen, waarvoor het college van burgemeester en schepenen van Alsemberg op 15 december 1965 een verkavelingsvergunning zou afgegeven hebben, waarvan de geldigheidsduur nadien tot 1 oktober 1973 zou zijn verlengd.

1.2. Bij brief van 15 december 1972 worden de eigenaars door de Ministers van Nederlandse Cultuur er een eerste maal van in kennis gesteld dat «*in uitvoering van artikel 2 van het decreet van 13 juli 1972 tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen. vanaf datum van heden al de uitwerkselen van de rangschikking voorlopig van toepassing zijn ... en dit voor een tijd van 9 maanden, ingaande op de dag van deze betekening*».

1.3. Een aantal onverdeelde eigenaars lieten hierop hun bezwaren gelden bij de Minister, o.m. omwille van het feit dat voor de betrokken percelen een verkavelingsvergunning was afgegeven en zij ingevolge de voorgenomen rangschikking aanzienlijke schade zouden ondergaan; ook de gemeente Alsemberg en de Minister van Landbouw deden bezwaren gelden omtrent de opportuniteit van de rangschikking van de Meigemheide.

1.4. Op 3 december 1973 werden verzoekers, «*namens de Minister van Nederlandse Cultuur, voor de Administrateur-generaal*» door de adviseur-hoofd van dienst van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg, een tweede maal ervan in kennis gesteld dat al de uitwerkselen van de rangschikking voor een termijn van negen maanden van toepassing waren op de hun toebehorende goederen.

1.5. Verzoekers stelden op 1 februari 1974 een annulatieberoep in ten einde de vernietiging te bekomen van het hun op 3 december 1973 betekend voorlopig rangschikingsbesluit; bij arrest n° 18.871 van 3 april 1979 werd dit besluit door de Raad van State vernietigd, om reden dat een voorstel tot rangschikking, getrokken op grond van de artikelen 6, eerste lid, 1, en tweede lid, en artikel 12 van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1972, door de Minister zelf moet worden vastgesteld.

1.6. Op 17 november 1978, werd het bestreden koninklijk besluit genomen, waarbij de Meigemheide, deel «*De Cluis*» te Beersel (Alsemberg) als landschap werd gerangschikt «*om reden van de natuurwetenschappelijke en esthetische waarde*»; dit besluit werd bij wijze van vermelding in het Belgisch Staatsblad van 8 februari 1979 bekendgemaakt, na vooraf bij aangetekende brieven van 13 december 1978 aan de eigenaars te zijn betekend.

2. Met betrekking tot het belang.

Overwegende dat de tegenpartij, er van uitgaande dat het belang van verzoekers uitsluitend gelegen is in het feit dat door de rangschikking de uitvoering van de verkavelingsvergunning van de beschermde percelen blijkbaar onmogelijk gemaakt wordt, aanvoert dat de verzoekers van geen actueel en zeker belang doen blijken, aangezien de voorschriften van het koninklijk besluit van 7 maart 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse en van het koninklijk besluit van 19 augustus 1977 houdende vaststelling op het grondgebied van de gemeente Beersel van een bijzonder plan van aanleg, hoe dan ook de uitvoering van de voorgenomen verkaveling beletten;

(N° 24.354)

Overwegende dat het bestreden rangschikkingsbesluit niet alleen een algemeen verbod om eender welke constructie op te richten oplegt — verbod dat alleszins niet voortvloeit uit het betrokken gewestplan, gezien in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied onder bepaalde voorwaarden wel mag gebouwd worden —, maar ook een aantal beperkingen aan het eigendomsrecht behelst die buiten de doelstellingen vallen van de organieke wet van 29 maart 1962; dat om die reden alleen reeds verzoekers belang hebben bij de vernietiging van het bestreden besluit; dat derhalve de exceptie niet opgaat;

3. Ten gronde.

3.1. Overwegende dat de verzoekers in een eerste middel aanvoeren dat het bestreden besluit, bij ontstentenis van enig geldig betekend voorstel tot rangschikking, genomen werd met schending van artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, zoals het gewijzigd werd bij artikel 1 van het decreet van 13 juli 1972; dat aangezien het rangschikkingsvoorstel waarop het berust, vernietigd werd bij arrest n° 18.871 van 3 april 1978, het bestreden besluit het gezag van gewijsde van dit arrest schendt;

3.2. Overwegende dat artikel 1, tweede en zesde lid, van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, zoals het werd gewijzigd bij artikel 1 van het decreet van 13 juli 1972, op grond waarvan het bestreden besluit genomen werd, als volgt luidt:

«...»

»Nadat de Minister beslist heeft hetzij een gunstig gevolg te verlenen aan een voorstel tot rangschikking, hetzij op eigen initiatief de procedure voor de rangschikking in te zetten, wordt dit betekend aan de eigenaars, aan het college van burgemeester en schepenen, aan het federatie- of agglomeratiecollege en aan de bestedige deputatie.

»...»

»Het koninklijk besluit waarbij tot rangschikking wordt overgegaan, mag eerst drie maanden na de betekening van het voorstel tot rangschikking aan de eigenaars en aan de andere hierboven vermelde betrokkenen, getroffen worden.

»...».

3.3. Overwegende dat het voorstel tot rangschikking een substantiële vereiste uitmaakt van de rangschikkingsprocedure; dat bij ontstentenis van een rechtsgeldig voorstel tot rangschikking, geen rangschikkingsbesluit tot stand kan komen; dat niet betwist wordt dat het voorstel tot rangschikking van 3 december 1973 bij arrest n° 18.871 van 3 april 1978 vernietigd werd en er aan verzoekers geen nieuw voorstel betekend werd; dat hieruit voortvloeit enerzijds dat het bestreden besluit dient geacht te zijn genomen zonder dat voorafgaandelijk aan de eigenaars een rechtsgeldig voorstel tot rangschikking werd betekend, anderzijds dat de tegenpartij het gezag van gewijsde van het voormeld arrest van 3 april 1978 op onbetwistbare wijze geschonden heeft; dat het middel gegrond is;

3.4. Overwegende dat de verzoekers ook nog de volgende middelen doen gelden:

— Schending van de artikelen 1 en 6 van gezegde wet van 7 augustus 1931, afwezigheid van motieven, schending van substantiële vormvereisten en machtsoverschrijding, doordat het advies van 6 november 1975 van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, waarnaar de aanhef van het bestreden rangschikkingsbesluit verwijst, niet naar behoren zou zijn gemotiveerd, en doordat verzoekers er geen weet van hebben dat de commissie in bedoeld advies de door hen opgeworpen bezwaren zou hebben beantwoord.

— Machtsafwending, doordat het bestreden rangschikkingsbesluit hoegenaamd niet zou zijn genomen omwille van het behoud van het landschap, doch met het enig doel «*de belemmering van het recht dat verzoekers putten uit het bestaan van een verkavelingsvergunning evenals de rechten op vergoeding waarover zij beschikken, dit zowel op basis van de wetgeving betreffende de Stedebouw als op basis van het gemeenterecht en de burgerlijke aansprakelijkheid*»;

(N° 24.355)

Overwegende dat een eventuele vernietiging van het bestreden besluit op grond van deze middelen niet kan leiden tot een verruiming van het gezag van gewijsde uitgesproken op grond van het eerste middel; dat het onderzoek van deze middelen zich dan ook niet opdringt,

(Vernietiging van het koninklijk besluit van 17 november 1978 houdende rangschikking als landschap van de Meigemheide deel «*De Cluts*» te Beersel (Alsemberg) in zoverre het de percelen betreft kadastraal bekend sectie B, n°s 54 d, 54 e, 54 f, 54 g, 54 h, 54 i, 54 k, 58 c, 58 d, 58 e, 58 g en 58 h — publicatie van het arrest bij uittreksel in het *Belgisch Staatsblad* op dezelfde wijze als het gedeeltelijk vernietigd koninklijk besluit — kosten ten laste van de Vlaamse Gemeenschap).

N° 24.355

ARREST van 18 mei 1984 (VIIe Kamer)

De HH. Depont, kamervoorzitter, verslaggever, Vander Stichele en Verschooten, staatsraden, en Roelandt, auditeur.

VERSYPT t/ Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie (Mr Goovaerts)

OPENBARE AMBTENAREN EN BEAMBTEN — Indiensttreding — Voorrang — Oudstrijders en gelijkgestelden — Toepassingsgebied van de prioriteitsrechten — Gereclasserde prioriteitsgerechtigden

De wet van 3 augustus 1919 en 27 mei 1947 strekt er toe aan de oudstrijders en gelijkgestelden, bij voorkeur op andere kandidaten, een betrekking in openbare dienst toe te kennen die hun een bestaanszekerheid verleent en hen aldus in de maatschappij herclassificeert. Gelet op de bedoeling van de wet behouden de betrokkenen hun voorkeurrecht en kunnen ze dat recht ten overstaan van andere kandidaten laten gelden, zolang ze niet een definitieve benoeming in een ambt van de Staat, de provincie of de gemeente hebben bekomen die hun vaste bestaansmiddelen verzekert.

Een hulparbeider die onderworpen is aan de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, geniet niet de vastheid van betrekking. Hij behoudt derhalve zijn voorkeurrecht.

Gezien het verzoekschrift ingediend op 19 april 1983 door A. Versypt, hulparbeider bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, om de vernietiging te vorderen van het besluit van 24 maart 1983 waarbij de Minister van Justitie Waldemar De Rouck, hulparbeider bij het parket van de Procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, voorlopig tot bode benoemt bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent;

.....

1. Overwegende dat de feiten die ter zake dienend zijn als volgt kunnen samengevat worden:

1.1. Voor de in 1982 vacant geworden betrekking van hode bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent boden zich 25 kandidaten aan waaronder verzoeker en De Rouck.

Beide kandidaten waren geslaagd voor het examen georganiseerd met het oog op de samenstelling van een werfreserve van boden voor de gerechten van het rechtsgebied van